

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ר"ח אלול א"ה ה'תשפ"ג - מברכים החדש המולד: יום ד' שעה 5:04 אחה"צ, 17 חלקים

פרשת ראה - מברכים
כ"ה מנחה אב תשפ"ג - אבות ו'
גליון התקב"א

זמני כניסת ויציאת שבת קודש

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:41	8:08	7:07	
8:44	8:05	6:52	ירושלים
9:11	8:59	7:41	בארא פארק

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלוהיכם אשר אנכי מצוה אתכם (יא, כו-כו)

האור החיים הק' נושא ונותן סביב זה הפ' וכן המפרשים הק' מוקשים למה פתח ראה בלשון יחיד וסיים לפניכם לשון רבים, וכן בתורה אי' פ'שטים עד אי'ן סוף וצ"ב למה דווקא נקט הלשון אנכי הו"ל לכתוב אני מצוה ועוד קשה מה הדייק של היום, ה"ל לומר ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה בלי היום, ועוד קשה למה כפל הדברים כמה פעמים,

אלא בתורה אי' פשעא"ס וי"ל ראה מרומו לשון יחיד כמו שכי ויון העם נגד ההר כאיש אחד בלב אחד, שלאחר שהיו ישראל שרויים באחדות ע"ז וכו לקבלת התורה, ע"י ההקדמה של ענין האחדות, וזהו שכי ראה תראה ותזכור שההקדמה לתורה ועבודת ה' היא אחדות דרך ארץ קדמה לתורה וע"ז יכול לזכות לתורה וראה בלשון יחיד כאיש אחד בלב אחד תראה שהיא באחדות ואם כן או יהא אנכי שמרומו לאמונה אנכי ה"א אשר הוצאתיך מארמ"צ, וכן מרומו אנכי על עשה"ב ועל קבה"ת,

ממילא זכור תזכור שע"י שלום מיט שלוה ואחדות יכולים לזכות לקבלת התורה והמצוות, כדאי (מכות ג:) בא חבקוק והעמידן על אחת וצדיק באמונתו יחי, שכל מצוותיך אמונה, וע"י אנכי - אמונה וביטחון מגיעים לכדי קיום כל התורה ומצוות, ולכן ע"י האחדות תזכור שראשית כל ע"י אמונה תהא כלי ראוי לקבל התורה כדבעי וכן את האמונה ממילא לא יחסר לכם מאום, וזהו ראה אנכי נותן לפניכם היום כשיבואו הישועות הם יבואו בכל מיני ישועות כל אחד מה שצריך לו, וזהו לפניכם בל' רבים כל הרפואות מיט ישועות מיט די גאולה שלימה לכל אחד מה שיחסר לו א רבים פון ישועות און נישט נאר דאס און דאס נאר אלע סארטן ישועות, ולא רק ישועה אחת למולם, ממילא אם תזכו לאחדות תקבלו את הכל, והיום מרומו האנט - כעת - יעצ המרומו עכשיו, שאפי' יעצ בהאי עלמא העוה"ו תזכו לכל הברכות מיט אלע ישועות ושמחות שלימות ולא יחסר לכם כלום גם כאן בעולם.

ויש להבין קצת דהא אי' בחו"ל (קידושין לט:): שכר מצוה בהאי עלמא ליכא ומצד שני כתוב אלו דברים שאין להם שיעור כו' שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ו והקרן קיימת לו לעוה"ב (משניות פאה), אלא בתורה אי' פשעא"ס וי"ל שבעולם יש ענין שנקרא אויף ערביש 'בקשיש' או כמו שהעולם קורא לזה 'טיפ' שיש דבר של עבודת פרך שאדם עבד לחבירו והוא נותן לו א טיפ א כבוד ער אדער א פניע, אין זה אומר שישלם לו שכרו השלם, אלא נתן לו כמו מין טיפ אך את שכרו משלם יש לו לשלם, כדאי' בספח"ק ומפרשה"ק שאין שייך לשלם על מצוה אחת בהאי עלמא, מאחר ויש בחינות גבוהות וג"ע גדול ורביני אור בעוה"ב שאין שייך להחזיר על שום מצוה, וכדאי' מאמר שאפי' לנביאים לא נתגלה הג"ע, עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו (ישעיהו סד, ג), ויש כל מיני בחינות וענינים שאין לנו השגה, ממילא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא הפשט שאינו שייך, ומה שנותנים זהו כמין בקשיש, ממילא מה שמקבל א כבוד ער צו א פניע זהו אינו נקרא שכר שמשלמים, וכל השכר שמקבלים בעולם הזה הוא רק כמין טיפ ואינו נקרא כלל שכר מצוה, אך בעולם כדאי לקבל את הטיפ הזה כדי לזכות לכל הישועות ואלו דברים שאין להם שיעור וכו'.

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ע"י שלום זוכים לקבלת תומ"צ ועל הרה"ק מסאטמאר

וכן יש לבאר ולתרוץ את ענין כפילות הדברים, יש לדייק ולומר שיהפוך לך ה' את הקללה לברכה שהכל יהי ברכות הכל תמיד יהי ברכות גם חזר וכפל שהכל יהי ברכות גם הקללות יהיו ברכות ומתי רק אם תשמעו לקול ה"א, אבל אם לא תשמעו חלילה שלעכ"ס נאר אויף אלע גויים או הקללות יהיו באמת קללות רח"ל שלעכ"ס אוף אלע שלעכטע גויים, אלעס גוטס נאר פאר אלע אידן, משא"כ די אידן שמקיימים את מצוות התורה יקבלו הכל ברכות מיט ישועות.

ובתורה אי' פשעא"ס וזהו ענין הכפילות שתדעו שהשכר הגדול ביותר והברכה הגדולה מכל הוא אשר תשמעו, און דאס איז די גרעסטע ברכה שאנו זוכים לשמוע בקול ה' וללמוד תורתו היקרה מפו ופנינים ולקיים מצוותיו וזה שיה יותר מכל הברכות בעוה"ו, היום זה עולם ההסתרה אבל כשמישיח צדקנו יבוא יראו אז די גרעסטע ברכה איז אשר תשמעו שאתם זוכים לקיים מצוות ה', כדאי' מאמר ממו"ח הבעש"ט זיע"א שהמלאך הגדול ביותר היה מוסר עצמו ולו רק שיוצה לקיים ולו פעם אחת מצות ציצית, און מ'קען זיך גארנישט פארשטעלן און די קלענסטע מלאכים כ"ש די גרעסטע כמה תבאים המלאכים לקיים מצוות ולומר קדושה וכמה מצפים הם לזה שנים רבות ואין לנו שום השגה, אלא הוא רק כדי לסבר את האוזן, ממילא זאגט אונז די תורה קודם ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה סתם, אך תדע לך את הברכה אשר תשמעו זה שתזכה לשמוע ולקיים את מצוות ה' דאס איז די גרעסטע ברכה שתזכו לשמוע, והקללה הגדולה ביותר חוץ מכל העונשין וכל הדברים היא אשר לא תשמעו שלא תוכלו לשמוע לקול ה"א, ומדה טובה מרובה אשר תשמעו די עצם שמירת התורה ומצוות, וזאת המתנה הגדולה והנכונה ביותר מהבוכ"ע כדאי' שכר מצוה מצוה, והיום היא עולם ההסתרה וכשמישיחנו וועט קומען נראהו עין בעין שהכל הוא רק שמירת התורה והמצוות.

ברש"י הק' עה"פ בנים אתם לה' אלוהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה כו' (יד, א) פי' פירוש שיש וכדאי לחזור עליו ולשנונו מה בא לקשר כאן הפסוק של בנים אתם לה"א ללא תשימו קרחה ופירש"י לפי שאתם בניו של מקום ואתם ראויין להיות נאים ולא גודדים ומקורחים, וי"ל ס'פאסט נישט שיהודים יהיו צופליקט אלא שישארל יהיו מאירים ומוריהים כבני המלך, ולכן בנים צריכים להיות געזונט כמו שיאה לבני המלך, וזאת צריכים ליזכור.

על הרה"ק רבי יואל מסאטמאר
להגל יומא דהילולא כ"ו אב

השבוע חל יומא דהילולא של ההייליגע סאטמאר רב רבי יואל בן חנה ורבי חנני' יו"ט ליפא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אויף אייביג, הוא היה צדיק הדור בזמנו, כולו תורה עבודה וגמילות חסדים, עבודת ה' שלו היתה מעל השגתינו ולמעלה מדרך הטבע.

איתא מאמר בשם כ"ק מרן אדמו"ר הסב"ק הרמ"מ זיע"א המשך בעמ"ג'

דברי תורה

ממורינו הגה"צ המשפיע אב"ד דקהילתנו שליט"א

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וכבר עמדו בזה על שהתחיל בלשון יחיד באומרו ראה והמשך לדבר בלשון רבים נותן לפניכם, וכן כל הפרשה אמר לשון רבים אשר תשמעו וכו', ואולי י"ל בעוה"ת עימי"ש בפתחה לספר מונן אבות (מהגה"ק ר"ש קלוגר זצ"ל על מסכת אבות) בטעם שאנו אומרים בהקדמה על פרקי אבות המאמר כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שהוא מאמר במס' סנהדרין (צ), הכוונה בזה הדנה יש לדייק דלפי הלשון שהתחיל כל ישראל הו"ל לסיים יש להם חלקים לעוה"ב, או לפי הלשון שמסיים יש להם חלק הו"ל לומר כל "אחד" מ"ישראל יש" לזו" חלק לעוה"ב, ומדוע התחיל בלשון רבים וסיים בלשון יחיד,

אך נראה הדכוונה בזה דבא להשיענו שכל ישראל תלויין זה בזה וא"א לכל אחד לזכות בחלקו לעוה"ב בלתי חבריו שיוצה עמו שיהיה הכל ראויין, דכל ישראל נחשבין כאיש אחד, ואין עוה"ב נחלק לכמה חלקים לומר דלכל אחד יש חלק מיוחד שיהתן לו אף שהחברו אינו ראוי ליטול חלקו, רק כולם יש להם רק חלק אחד דכל עוה"ב נחשב רק כחלק אחד, ודומה למה דקו"ל (עי ש"י חו"מ סי' ע"ז ספכ"ה) בשותפין שהפקדו יחד, אם יש לכל אחד חלק ידוע או נותנין לו חלקו אף אם לא בא השני, אבל אם אין לכל אחד חלק ידוע או נותנין לאחד בלי חבריו, וכן הכא שחלק העוה"ב לא היה כחלק ידוע אלא הוא כחלק אחד כולו ולכן אין נותנין לאחד חלקו עד שיזכו כולם לעוה"ב, היינו עולם התחי' אלף השביעי, אלא נן עדין נותנין לכ"א, וזהו כל ישראל יש להם חלק לעוה"ב שכולם יש להם חלק אחד ולכן אין נותנין רק לכולם יחד, ולכן הביא הפסוק ועמך כולם צדיקים יחד ולא מקצתן לבד, והטעם כיון שהם נצטו מטיע שיהו משורש אחד לכך כולם תלויין זה בזה, ולטעם זה הביא משנה זה בהקדמה כדי לפתוח בדברי מוסר, שראוי לכ"א להוכיח את חבריו שילך בדרך הישר והטוב המובא במס' אבות שהם דברי מוסר והדרך שיבדו לו האדם ומצות התורה היא הוכח תוכיח וגו', ובא התנא להודיע לנו הטעם בהוכחה ומוסר, שלא יאמר האדם מה לי ולחבירי, אראה לתקן עצמי ומה לי לזולתי,

לכך הודיע לנו התנא שענין התוכחה נצרך להאדם עצמו ונוגע גם לו, כי א"א להשיג חלקו בעוה"ב אף אם יהיה צדיק אם חבריו לא יהיה צדיק לא יהיו ראויים לקבל חלקם, ולכן הקדים משנה זו דכל ישראל יש להם חלק לעוה"ב ככולם הוא חלק אחד ואין נותנין לזה בלא זה לכן ישתדל לתקן המשך בעמ"ג'

מרן רבינו הק' במחיצת הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע ועבודתו שסיפור רבינו על הרה"ק רבי יואליש מסאטמאר בעל ה"דברי יואל" לרגל יומא דהילולא

שלהבת אש

דא"ה ועובדות מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר רבינו הקה"ט זי"ע א"

ואגב זה יש לציין מי רבינו הק' ב' "באר מנחם" גם היה מאלו שאף פעם לא יצאה מפיהם שום עובדה או ד"ת בלי שהיה מקפיד לציין את המקור לכך.

פעם היה הרה"ק מסאטמאר אצל מרן רבינו הרמ"מ בביקור בביתו, וכיבדו מרן הרמ"מ לשבת על כסא מיוחד, שהיה שייך להרה"ק מרן הרד"ש, ששנה אחת בסוף ימיו הוא לא ישן כלל על מיטה, רק ישן על אותו כסא מיוחד, ובאותו כסא כיבדו מרן רבינו הרמ"מ, ואמר לו מרן שהוא נוהג לשבת על כסא זה רק בליל הסדר, ורבי יואל אמר לו הרה"ק ר' אהרן מסאטמאר אתם נכד של מרן הרד"ש, ואתם לא יושבים על הכסא רק בליל הסדר, ואם כן איך אשב אני על הכסא, והוא מילא לשבת עליו, אולם כשביקר הרה"ק ר' אהרן מבעלזא אצל מרן הרמ"מ, ואז גם כיבדו מרן הרמ"מ לשבת על הכסא המיוחד, הוא כן ישב על הכסא.

לטבול במקוה של אותו קדוש, אמר לו המשמש ר' עזריאל גליק שאדברה הרבי מסאטמאר מאוד רוצה שייטבל במקוה הזה עוד אנשים, בגלל ציוותא ר' יהודה החסיד, שלא רצה שיעשו מקוה לבד, אלא לתת לעוד אנשים לטבול, ואח"כ משכנסו למעונו של רבי יואל לבקרו כדי להפרד ממנו לשלום, הודה לו הרבי מסאטמאר על שניאות לטבול במקוה הפרטי שלו.

פעם הוצרך כ"ק **האדמו"ר מניקלשבורג** שליט"א שיבדל"ט, א"ה אחיו של מרן רבינו הק' זי"ע ליסוע לאמריקא קודם הימים הנוראים, ולא רצה כ"כ לשהות שם בזמני הימים הנוראים, אמר לו מרן הרמ"מ זי"ע א"ה שישע לשם ויתפלל עם הרה"ק רבי יואליש מסאטמאר זי"ע, ועוד א"ל בזה"ל: "אך ווען דער בעלזער רב זכרונו לברכה איז אוועק, איז אונז געבליבן דער סאטמאר רב זכרונו לברכה, וואס ער איז דער צדיק הדור... (דחיים) **שאחי שנתלק האדמו"ר מבעלזא זי"ע, שאר לט את האדמו"ר מסאטמאר, שהוא צדיק הדור.**

סיפור רבינו זי"ע א"ה מי הרה"ק מסאטמאר היה מאוד נגד אלו שסמפרים סתם סיפורים בלי שידעו מאין המקור לזה, ובבדיחותא היה מספר שפעם היתה בבורת גולנים בעיר בתוך מרתף שהיו גוזלים ביום, ובלילה היו מחלקים את השלל, והיה ביניהם שתי קבוצות, קבוצה א', היו עובדים במטבח ומבשלים אוכל, וקבוצה ב' היתה יוצאת לשדוד ולגזול שלל בדרכים, יום אחד החליטו קבוצה א', מדוע שהם יעבדו קשה לשדוד ולגזול בדרכים, בעוד שהקבוצה ב' מבשלים ואוכלים להם, אז החליטו ק"א שהם ירהגו את ק"ב וכך יהיה להם את כל השלל והאוכל, והקבוצה ב' החליטו שהרי יש כ"כ הרבה שלל, למה שנמשיך לבשל להם, וגם להתחלק איתם ברוש, אז החליטו שבאוכל שהם מבשלים שימנו סם, וכך הם יאכלו את האוכל וימותו מהרעל, וכך עשו, הם הרגו את הקבוצה א', והקבוצה הזאת שהרגו הלכו אח"כ לטעום מהאוכל, ואז מתו גם הם מהרעל שהמניסו להם לאוכל, וכך מתו כולם.

כך סיפור הרה"ק מסאטמאר והוסיף, כי איך יודעים את כל הסיפור הזה, הרי זה היה בעיר ובמרתף, אלא זה סיפורים שאין להם מקור, לכן היה מאוד נגד זה,

בשב"פ' ראה התפלל בליל שבת וערך את השולחן, בשחרית עוד ירד לפני התיבה, עלה לתורה וזיכר את החדש, בעת רעווא דרעויו הוא חש ברע, והעבירוהו לבית החולים, ובשעה שבע בבוקר למחרת השבת פשטה השמועה כי נאסף אותו גאון וקדוש אל עמיו, ביום כ"ז מנחם אב תשל"ט, לדאבון לב רבבות הסידי תלמידיו ומעריציו.

באחד מן המכתבים שכתב מרן רבינו הרמ"מ להרה"ק הרבי מסאטמאר זי"ע לטובת המוסדות "חיי עולם" בעיה"ק ירושלים תובב"א וזה לשון קדשו של תוארים מופלגים שכתב רבינו לידידו הקרוב הרה"ק מסאטמאר: "החיה"ש יהיו תמים לדומע"ק הנה"ק צדיק מושל בירא"ה [ביראת] נשיא ישראל וראש גולת איראל ונודד ועומד בפרץ משיירי אנשי כנסת הגדולה מ' קקש"ת אדמו"ר [שליט"א] מסאטמאר, ישא ברכה מאת ה', אחלי תמיד לשמוע ממנו בשורות טובות בבריית גופא ונהורא מעליא כאשר עם לבבי וכו' וגו' צדקתו תתמכני כי דברי היוצאים ממעמקי לבבי ימצאו מסילות בלבבו הטהור ונוכה מולנו יחד לראות בהרמת קרן תהי"ק ולומדי' ובישוועת ה' הקרובה במהרה בימינו מ"ר". הי"ק.

עוד ידוע שכשרמן הרמ"מ זי"ע נפל למשכב בה' אלול תשמ"ו יומא דהילולא של זקינו מרן רבינו הרד"ש נסע בנו שליט"א בשעתו - בשעות בבארא פארק - לצינו של הרה"ק מסאטמאר זי"ע עם מנין אנשים כדי לעורר החמים על אביו ואביהם של כל ישראל רשכבה"ג מרן הרמ"מ זי"ע א"ה ובס"ד התפילה נתקבלה ורבינו הרמ"מ חי אחרי זה עוד כמה חדשים.

תעלומת הרופא הזקן

לרגל יומא דהילולא של הרה"ק רבי יואל מסאטמאר זי"ע

למען ייטב לך ולבניך אחרך, עד-עולם כי תעשה הטוב והישר, בעיני ה' אלוך יב, כח)

בבית ההורים גדלה השמחה, זה עתה לפני חדשים ספורים נולד להם בן למז"ט, השלום זכר והברית נערך הכל כתיקונו, אבל אחרי כמה ימים הבחינו ההורים שהתינוק כחש ורזה מהרגיל, משהתחילו לעקוב יותר אחרי התפתחות הילד נחרדו לגלות כי משקלו יורד מיום ליום, סיבה מספקת ביותר לכל הדיעות בכדי לזעזע את לבם של ההורים המסורים. **הבהילו** את הילד לבית החולים, הרופאים התחילו בסדר בדיקות רגילים ובלתי רגילים, עברו כמה ימים ועדיין לא מצליחים למצוא את החור, לצערם הרימו הרופאים ידים והשאירו את הילד כך מאושפז בביה"ח תחת ביקורת ומעקב תמידי, ובינתיים משקלו המשיך לרדת בקצב ניכר, עד שלא נשאר להם אלא לעמוד בצד ולראות בצער גדול את הילד דועך ודועך כנר שעוה רח"ל.

אב הילד היה יהודי מודרני המתגורר בניו יארק, אשר לא היה קרוב לא לחסידות ובוודאי שלא לקהילת סאטמאר, אבל שמע ה'סאטמאר רב' כנראה שהגיע לאזניו. בצר לו, החליט האב ביום אחד מתוך שברון לב, לילך ולהזכיר אצל הרה"ק מסאטמאר זי"ע, לבקש תחנונים עליו שישאר בחיים ועוד יאריך ימים על התורה ועל העבודה. מתוך צער החליט לנסות גם את זה, אם לא יועיל לא זיק - חשב לעצמו. ואכן הרבי בירכו כראוי לו.

בקירוב לאותו זמן שכנס אל הרבי [וייתכן שבאותה שעה ממש], נכנס אל החדר בו שהה התינוק, רופא פרופסור מומחה, הוא שואל את אב הילד, מה לו לתינוק הזה כאן, היא סיפרה לו הכל, הרופא מעביר עין על הילד, ושוב מעיין בדפים של הבדיקות שהיה סמוכים למיטתו של החולה, לאחר רגעים אחדים הוא אומר לה, כי לדעתו סיבת החולי הוא, שהוא סובל מאלרגיה על חלב, וצריך לחפש לו חילוף לזה, ויצא מהחדר.

כך עשתה אמו, הפסיקה מלתת לו חלב והחליפה הדבר בדברים אחרים, ומאז אכן ניכר מיד שינוי על הילד, הוא חזר לעלות יותר ויותר במשקלו עד שחזר והבריא לחלוטין תוך כמה שבועות.

ביציאתה מביה"ח ביקשה האם לדבר עם הרופא הזקן שהיה שליח להציל את חיי בנה ולהודות לו מקרב לבה, אבל לרוב פליאתה והנה נעלמו עקבותיו, וככל שניסתה לשאול ולברר על אותו רופא בכיר חקן לא קיבלה שום מענה ודיעה מרופא שכזה, לרוב התדהמה אין שום אחד שמכיר 'רופא' או פרופסור בשם זה... כולם נתפלאו על הדבר הזה, חשבו שאולי חלמה או מי יודע מה...

האם הבינה את מעשה ה' כי נורא הוא, ומאז נתקשרו ההורים בעבותות אהבה להרה"ק מסאטמאר זי"ע.

סיפור זה סיפור התינוק בעצמו, שהוא כהיום בסביבות שנות הארבעים לחייו, ובעל משפחה ברוכת ילדים בליעה"ה, המתגורר בניו יארק, ששמעו לימים מאמו.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

שאמר עליו: "אוי האט ער גהאראוועט און די יונגע יארן", הוא היה קיום עולם מלא, כידוע את כל האידישקייט והחסידות הוא הכניס באמריקא יחד עם עוד צדיקים והרבה גאונים, והיא נתהפכה לגמרי לטובה, רח"ל בשנים קדמוניות ידוע לכל כמה היה קושי בשמירת שבת כהלכתה, מספרים שמדי שבוע היו נאלצים השומרי שבת במס"נ למצוא עבודה והכנסה אחרת כי לא היו חפצים לעבוד בשבת וביום ראשון היו מפטרים האדם מעבודתו עקב שלא רצה לעבוד בשבת, בשנים קדמוניות עבור שמירת שבת היו צריכים מס"נ, ובכל העניינים, פעם צדיקים לא התירו קודם המלחמה שישעו לאמריקא, וזה היה אסור בשום אופן עקב המצב הנורא ברוחניות ששרר באמריקא, אך ההייליגע זיסע סאטמאר רב הפך העניין מן הקצה אל הקצה, מי מדבר על לילך עם שטריימל ברחוב מן הפחד מהגויים, היום זה קיין עין הרע אפשר דרא עולם חסידי גדול, שדר באמריקא וכו'.

הוא היה כולו צדקה וחסד ומגדולי בעלי צדקה וחסד, כולו תורה כולו עבודה וגמ"ח, האהבת ישראל שלו והצדקה וחסד היה מוראדיג שאין לנו השגה ולא יכול להיות לנו השגה, למשולח שהיה נכנס היה מפור סכומים גדולים מאוד, החלוקה של צדקה וחסד שפיר היה מורדיג שקוראים לזה צדקה וחסד עד אין סוף.

מספרים שפ"א אחד בא אליו אחד בצער גדול ושח לו בצער שהאשה חולה וילדים חולים והוא אפוף במכאובים נוראים, הרבי מסאטמאר נתן לו מלא חופן כסף, כשיצא באו לרבי יואל וסיפרו לו שהוא משקר ויש לו אשה בריאה וגם ילדים והוא כלל אינו חולה, כששמע זאת רבי יואל שמח מאוד וקפץ משמחה וא"ל אם כן אז ממש השבת את נפשי אכן ברוך ה' יש לו אשה וכן יש לו ילדים בריאים והוא בריא שמחתיני עד מאוד, והיה שוה כל טאהרל ופרוטה כדי לתת לו.

זכותו יגן עלינו ועכ"י אויף אייביג וזכות כל הצדיק וגאוני אמת תגן עלינו ועכ"י אויף אייביג, ה' יעזור שכולנו יחד נפעל כתיבה וחתומה טובה און אלעס גוטס עלינו ועל כל ישראל.

דברי תורה

המשך מעמ' א'

את הבריו כמו עצמו, עכ"ד.
ובאור"ח הק' (שמות לט, לב), כתב וז"ל, כי בני ישראל יזכו זה לזה והתורה נתנה להתקיים בכללות ישראל כל אחד יעשה היכולת שבידו ויזכו זה לזה, ואולי כי לזה רמז באומרו (ויקרא יט, יח), ואהבת לרעך כמוך, פירוש לצד שהוא כמותך כי בשלומי יטיב לך ובאמצעותו אתה משלים שלימותך, ואם כן אינו אחר אלא אתה עצמך וכאחד מחלקך, עכ"ל.

ומסופר על הרה"ק משידלובצא זיע"א שהיה מזהיר הלימנע משתיית קפה לפני תפילת שחרית, ופעם אחת בחג שבעות בהיכנס לביהמ"ס לפנות בוקר לתפילת ותיקין ראה חלק ניכר מהציבור עם כוסות קפה בידיהם ועסקים בשתייה, הרה"ק בראותו כך שב לחדרו וצוה למשמשו שיכין לו כוס קפה וביא לו, וכך אמר הרה"ק, הנה מצאנו אצל משה רבינו ע"ה ברדתו מההר עם שני הלוחות בידו וכשראה מצב בני ישראל שחטאו בעגל שיבר את שני הלוחות, ולכאורה מה ראה משה לעשות כן ומה טעם בדבר זה, אלא מיוון שראה משה שישראל טעו בעגל וכאילו איבדו חלקם לעוה"ב חלילה, אמר משה א"כ אין לי טעם ורצון בחלק העוה"ב שלי כי בלי כלל ישראל אין שום חשיבות וענין בעוה"ב, ולכן מוטב שאלך עם כלל ישראל בכל מצב שהוא מלהיות לבדי בעוה"ב, וכן אמר הרה"ק משידלובצא בראותי את הציבור שותים קפה לפני התפילה עלה בדעתי כי איני רוצה להיות בעוה"ב לבד על שאני שותה קפה, אלא החלטתי להצטרף לעצמך אתם יחד וללכת עמם באשר ילכו ולכן בקשתי לשתות קפה עמם יחד, ע"כ. הלימוד מהעובדה הזאת כענין הנ"ל שיהודי הנמצא בעוה"ב לבדו אין זה העוה"ב הנרצה, כי אם עם כל ישראל יחד בחלק אחד הוא העוה"ב המיוחל האמיתי.

ובזה יש לפרש הרמז בפרשה, שמאמר משה רבינו ע"ה היה ליחיד וכך אמר, ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה, שידע האדם כי אם יעבוד את ד' ביחודי בהתבודדותו עם קונו בתורה ועבודה ולא יתאמץ להוכיח את חבריו להדריכו בדרך ד' אין זו תכלית העבודה הרצויה, אלא הברכה שניתנת לו היא "לפניכם" אמר בלשון רבים שרק כשכולם כלל כלל ישראל יזכו לברכה אז היחיד יתנה גם הוא מהברכה הזאת, ולכן יראה וישים עין על חבריו שגם הוא יעסוק תורה ועבודה, ויש להטעים בזה מ"ש ראה "אנכי" ע"י באור"ח ח"ק שכתב כמה דרכים בזה, ולדרכינו י"ל שהכוונה בזה שאמר משה לבני ישראל שלמדו ממנו חילופי חופש שלימות עצמו בלבד כי אם שלימות כלל ישראל וזהו השלימות האמיתי ולכן שיבר הלוחות כמ"ש לעיל, והוה ראה "אנכי", הבט עלי ועשה כמוני, ואמר "את הברכה אשר תשמעו" כי הברכה המושלמת היא כאשר כולם ישמעו למצוות ד' אז יבואו כולם ויתברכו כאחד, כי אין הברכה נחלקת לחלקים אלא חלק אחד היא וכולם יש להם שותפות בו ומגו דוכי לאחריו וכי גם לנפשיה כמ"ש ועמך כולם צדיקים.

עובדות ואמרות מופלאות

על הפסוק "ראה אנכי נותן לפניכם" בפרשתן מאת מורן רבתינו הק' מלעלוב זיע"א ובמשנתם

ראה אנכי נותן לפניכם היום (א, כו)
י"ל למה פתח בלשון יחיד "ראה" וסיים בלשון רבים "לפניכם", ויבאר הדמיון כי היחיד יכול להכריע את כל העולם כולו לכף זכות כי ישב ששבו מוחליו לכל העולם כולו כדאי" בגמ' (קדושין ז, א), ולזה מרמז הפסוק והתחיל בלשון יחיד ראה להורות שהיחיד יש בידו להכריע את כל העולם והיינו דכ' לפניכם לשון רבים, שזכות היחיד הקב"ה נותן ברכה לרבים. (אמרי קודש למורן רביה"ק הרמ"מ זיע"א מתוך גליון דגל בית דוד)

ראה אנכי נותן לפניכם היום וקללה את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה אם לא תשמעו וגו' (א, כו-כו ב)
בשם מורן רבינו הרב ר' דוד מלעלוב זיע"א, כנהוג אצל עם ישראל, כשרוצים להמריץ את הילד ללימוד התורה, מראים לפניו שני דברים, מטבע קטנה ושוט, ואומרים לו: הסתב, באם תלמודו איז תקבל את המטבע, ובאם לא איז תקבל מכות מהשוט, כל זה מפתח שעדיין אין בו כילד בנית לב להניץ טעם לימוד התורה הוא ברכה, ואי לימוד התורה אי ברכה, אולם כשהילד מתבגר ופא לו הדעת איז מוכן דבר זה בעצמו, טעם הלימוד הוא ברכה וההיפך מזה אי ברכה, מבלי להכריחו בדברים צדדיים שיאיצו אותו ללימוד התורה.

זהו שאמר משה רבינו לישראל ר' א, ה, הסתכל ובוש לך באיזה מצב עדיין הנך עומד, שאחרי ארבעים שנות עבודה וניסיונות – אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה – עדיין מוכרח אני להציע לפניכם ברכה וקללה, מטבע ושוט. – את הברכה אשר תשמעו – כבר הגיע המועד שתבינו בעצמכם, שהברכה עצמו הוא, אשר תשמעו, והקללה עצמו, אם לא תשמעו, ולכוסף הנכם עדיין כילד מתחיל וצריכים להמריץ אתכם בשני דברים אלו. (ממור רבינו הרמ"מ זיע"א מובא בליקוטי דברי דוד)

את הברכה אשר תשמעו (שם)
א"י בחז"ל הכל בידי שמים חוץ מידי שמים, והגם שצריך לעמוד בזה אבל לא למלא הקב"ה עוזרו אין יכול לו, וזהו הברכה תהיה אשר תשמעו שהקב"ה יעזור לכם לשמוע לו, כי ברכת הש"י לשמוע, היא הסייעתא דשמיא. (שם מגליון דגל בית דוד)

ראה אנכי (שם)
אפ"ל בדרך רמז על פי המעשה שהיה אצל המגיד הק' מטריסק זיע"א שהיה בעיר פאדגורזע והיה קהל גדול ודוחק רב, כי כל אחד נדחק לראות את פני הצדיק, ומי שיצא לחוץ נקפו פאותיו וקנו מרוב הזיעה שירד עליהם מפני הדוחק, כי זה היה בזמן ששלט קור חזק, ואמר הצדיק מטריסק שירימו אותו על כסא כדי שכל אחד יוכל לראותו, והמשיר: "ווער עס וועט קוקן אויף מיין צורה וועט דאס איהם צונוץ קומוי, [שכל מי שיתכל על צורתו יהיה לו תועלת מזה] ואפשר שזה הכוונה שמשא אמר לישראל "ראה אנכי" שכל אחד יסתכל על צורתו, כי יהיה להם תועלת מזה. [זה כבר היה סמוך למיתתו, כדפישי' בתחילת דברים שהוכיחם סמוך למיתתו, ואם לא עכשיו אימתן].

וכן בדוגמת זה נכון להעתיק מספר פרי קודש הלולים מרמ"ו ויינשטאק זצ"ל שבעת נסיעתו הידועה של מורן רבינו משה מלעלוב וכתב בשבת אחת בעיר האנטשין והרבה מצדיקי מולץ עם עדות ההסידים באו שם לשבות במחיצת קדשו והיו שם כעשרת אלפים יהודים, וכשנפד מהם ביום ראשון והציג כף רגלו על המרכבה שהסיעה אותו עמד מורן וסיבב עצמו לכל רוח וקרא לקהל העצום שעמד סביבו בזה"ל: אידישע קינדער! קוקט גוט אפ די צורה, נעמט אייך אין זינען אריין, ס'וועט אייך צוניץ קומוי! [יהודים יקרים, הביטו אל הצורה, ותקחו את חזק לתשומת לבכם כי זה יביא לכם תועלת ביום מן הימים]. (קדושת מרדכי למורן רביה"ק הרמ"מ זיע"א)

את הברכה אשר תשמעו וגו' והקללה וגו' (א, כו)
יש לקדק אמאי בהברכה כתיב את, משא"כ בקללה. וי"ל עפי"מ מ"ש חז"ל בגמ' (יומא עו, א) דמדה טובה יתירה על מדת פורענות אחת על חמש מאות, דמדת פורענות פוקד עון אבות על בנים עד ארבעה דורות, משא"כ במדה טובה נוצר חסד לשלם שכר עד לאלפים דור. ובכל התורה כולה את באה לרבות, ולכן כתיב את הברכה לרבות להטיב גם לזרעו אחרינו. (באר מנחם למורן ארמיר רביה"ק זיע"א)

השמך לך פן תעזוב את הלוי וגו' (יב, יט)
הרבי הקדוש מורן ר' דוד מלעלוב היה מפרש בדרך צחות את הפסוק השמך לך פן תעזוב את הלוי, השמך, לך, לדבר בלשון נוכח, (אתה ולא אתם) פן תעזוב את הלוי, שאם תדבר בלשון "אתם" תהיה נפרד מבני לויך, (כי הייבאר בלשון "אתה" מתבטא בה קרבה אחד לשני לא כן בלשון "אתם"). (פרי קודש הלולים)

היחולא דצדיקא

- כ"ז אב** – רבי יהושע הריף ב"ר יוסף ב' מגויני שלמה (ת"ח) רבי אברהם מרדכי אלתר ב"ר היודיש הרי"ם מגור (תרס"ו) רבי יחיאל וואשטאל מפרסיטק ב"ר יצחק לייב (תרמ"א)
- כ"ח אב** רבי מנחם נחום דב מדינאורא ב"ר שלום יוסף מרוזין (תרמ"א) רבי יהודה ב"ר משה פתיה ב' מנחת יהודה (תש"ב) רבי שמואל צבי ב"ר אברהם אביש הורוויץ מספינקא (תשנ"ז) רבי משולם פייש סג"ל לאווי מנטאה ב"ר מרדכי (תשע"ה) – רבי נפתלי צבי יהודה הנצי"ב מוולוז'ין ב"ר יעקב ברלין ב' העמק דבר (תרנ"ד)
- כ"ט אב** רבי מייבל מקאגניץ (תקצ"ה) רבי יוסף דוד מאליק ב"ר צבי איה התן ר"מ מקרעמיץ (תר"ט) רבי אבי עזרא זעליג שפירא ממזאליניצא ב"ר אברהם יהושע העשיל (תרע"ז) רבי יעקב שזר אב"ד קיטוב ב"ר יצחק (תרפ"ד) רבי ישכר בעריש רובין מדאמבראווא ב"ר חיים יחיאל – באהלי ישכר (תשי"ב)
- ל"א אב** – רבי משה ב"ר יוסף גרשון מוואלשין ב' משפט צדק (תקצ"א) רבי יוסף יאסקי אב"ד ור"מ לובלין ולבוב ב"ר שמואל (שנ"ז) רבי אהרן ראמנין מפאדאווא (תל"ז) רבי רפאל סופר דיין בקרקא ב"ר משה בעל חלקת מהוקק (תנ"ג) רבי יוסף מהמעליץ (תקנ"ד) רבי יוסף אב"ד מיאלי מוכבי יעקב על אהע"ז (תקס"ג) רבי פנחס לנדא ב"ר יוסף מפוזנא (תקע"ח) רבי משה מוואלשין ב"ר יוסף גרשון – משפט צדק (תקצ"א) רבי יעקב משולם בורנשטיין ב"ר מרדכי אב"ד לבוב – ישועות יעקב בזכרון צדיקים כתב שנת"ב אב (תקצ"ט) רבי שמואל ב"ר צבי מסלנט דא"י ירושלים (תרס"ט)

- א** רבי יוסף מאיר טברסקי ממזבנקא ב"ר אברהם יהושע העשיל מסקוויא (תרי"ז) רבי אליהו בצלאל מטעטש ב"ר יקותיאל יהודה הייטב לב (תרע"ב) רבי אלטר יוסף דוד לאנדא מאליק הי"ד ב"ר שמעון שלמה (תש"ב) נעק"ה ש"ר רבי מנחם מנדל מפאנצין הי"ד ב"ר יהודה אריה אלתר השפ"א (תש"ב) רבי אברהם דוד טווערסקי ב"ר מנחם נחום מרהמסטריווקא (תש"ה) רבי ישראל אלעזר ב"ר ירחמיאל משה מקוויניץ ב' עבודת אלעזר (תשכ"ז) רבי אלעזר זוסיא ב"ר ישראל אברהם פורטוגל מסקולען – נועם וקדושת אלעזר (תשמ"ב)
- ב** – רבי מאיר ב"ר שלמה אייזיקסון מראמאן – סטייטן איילנד ב' שו"ת מבשר טוב (תש"ט) רבי מנחם מנדל רובין מגלאנוב ב"ר אשר ישעיה מראפשיץ – ליקוטי מהרמ"מ (תרל"ג) רבי ישראל פרידמן מבאיאן – לייפציג ב"ר יצחק (תשי"א) רבי אלקנה זאבערמאן מיאדינאו (תשי"ט)
- ג** – רבי הנוך דב ב"ר שמואל מאלסק ב' לב שמה (תרמ"ד) רבי דוד הנדל ב"ר אברהם בן הרמב"ם (ס"א) רבי שמואל ב"ר אברהם אבוהב – דבר שמואל (תנ"ז) רבי שמואל שמעלקא הורוויץ אב"ד טארנא – הויכע רבי שמעלקא ב"ר יהושע הלוי (תנ"ב) רבי משולם זלמן יהונתן ליפשיץ מברגל ב"ר ארי' לייבוש מוישיניצא (תרס"ז) רבי ברוך אברהם בנינגיער ב"ר שרגא פייבל תל' המגיד מקאגניץ מאור וישמש רנ"צ מרופשיץ (תרל"ה) רבי אברהם שמואל מבאסיין – עמודי אש (תרכ"ט) רבי יחיאל שלעיינגער התן רבי הלל מקולמיי (תרנ"א) רבי מנחם מנדל מפרשקוב ב"ר משה (תרצ"ד) – נעק"ה ש"ר רבי אברהם יעקב ב"ר יצחק מבוניא – לבוב ב' נחלת יעקב (תש"ב) רבי שמואל הורוויץ זקני של ר"ש מניקלשבורג והפלאה (תע"ג) רבי יצחק אייזיק מלענטשוב רבי יוסף מאוסטילא ב"ר מרדכי מנעשכין (תר"ד) רבי אברהם מפלניצא ב"ר ש"ב מאוסטווצק (תרצ"א) רבי יוסף מאיר ב"ר חיים אברהם פאלאק מבערגסא הי"ד (תשי"א) רבי אלעזר ב"ר ישראל הגר מוויניץ ב' דמשק אלעזר (תש"ז)

מאד בעסקיו אינו יכול להולינו עם עגלה שלו, כי לוקח לו הרבה זמן לרתום הסוסים לעגלה. כמוכן שנצטערנו מאד מזה, כי מאד רצינו להגיע ללובלין על שב"ק.

אח"כ אמר האיש כי הוא יכול להוליך אותנו עם הסוסים שלו, אבל קשה לו מאד לעשות זאת, ובקשנו מאד שיעשה זאת למענינו, אז אמר לנו שאם נבטיח לו שבכל פעם שנסע ללובלין נשבות גם אצלו בשבת אחת או בהליכה או בחזרה, אז יוליך אותנו. היה קשה להבטיח ולהתחייב על דבר כזה, אבל בליט ברירה הבטחנו לו ע"ז, והוא הוליך אותנו ללובלין.

בשב"כ היינו לובלין ובחזרה היינו שבת אחת בבית האיש הנ"ל, והבטחתינו.

האיש הזה שהחיה אותי ואת כל החבורה נמצא כבר בעולם האמת, ונשמתי באה אלי וביקשה ממני תיקון בעד הטובה שעשה לי שהחיה את נפשי. וכאן פנה הדברי חיים לר' יצחק בשאלה:

"נו, פרעג איך אייך ר' יצחק, ברויך איך איהם נישט א טובה טאן?" (שואל אני אותך האם אני לא מחוייב לעשות עמו טובה?) ובכן, אני רציני לתקנה, אבל ידעתי רק את שמו ולא את שם אביו, כי כשאדם נמצא עוד בעוה"ז יכול להזכיר עצמו בשמו ושם אביו, אבל כשמגיע לעולם העליון קשה מאד לידע את שם הנפטר ושם אביו, והתפללתי להשי"ת שאחד מנכבדי האיש יזמן לפני כדי שאשאלנו את שם זקינו.

אח"ז פנה הדברי חיים כלפי האיש שעמד לפניו ואמר, איש זה מודאג כי לקחו ממנו את הרשיון למכירת הסחורה, ובאמת אין זה כלום, כי כל ענין קרה לו רק כדי שיבוא אלי, ועכשיו שכבר בא ושאלתי אותו השמות, יכול לנסוע הביתה לחיים ולשלום, כי כבר החזירו לו את הרשות. זכותו יגן עלינו.

סיפור זה סיפר הרה"ק מטאהש זי"ע (ונדפס בספרו הק' 'עבודת עבודה' פ' ויקהל), ששמע זה מזקיניו הק' הרה"ק רבי אלימלך מטאהש זי"ע, וסיים בזה"ל: דווכרני צורת זקיניו הק' בשעה שסיפר מעשה זו שהיה מעשן הלולקע ציבעך, וגם מישמש וסלסל בפיאתיו, והפסיק בכל כמה מינוט ומתבונן בדבריו, איך לספר ביחודין עלאינו. וכמה פעמים כשזקיניו הק' זי"ע גמר לספר המעשה התבטא בלשון קדשו: "אוי איז דאס געווען א שיינע מעשה"!!! (אוי איך שזה היה מעשה יפה) ובודאי היה לו ענין עמוק בזה, וכעין זה בדגל מחנ"א סוף הספר בלקוטים, עיי"ש.

כשהייתי צעיר לימים, נסעתי פעם אל החוזה הק' מלובלין זי"ע, עם חבורה של יותר מעשרה חברים, ואני הצעיר שבכולם. ביום הראשון בשבוע הגענו לאכסניא הקבועה ששם נתנו לנו אוכל, והחלטנו שהיות שאנו מסודרים כבר בכל פעם באכסניא קבועה, ע"כ לא נבקש מבעל המלון להכין עבורנו לאכול, אלא איתן לנו בלי בקשה, נאכל, ואם לאו, לא נאכל.

כך המשכנו בדרך, ובכל מקום שעמדנו קבלו אותנו בסבר פנים יפות, אבל לא נתנו לאכול, ואני ביום השני כבר הרגשתי רעבון גדול בהיותי בצום זה יום וחצי, ולא ידעתי מה יהיה בכל הדרך עד שנגיע ללובלין, אבל התחזקתי והמשכתי לנסוע עם החבראי.

ביום ב' בערב כבר אפסו כוחותי, והוצרכתי לילך לאט לאט עד שנשארתי מאחורי כל החבראי, והוצרכו להמתין עלי תמיד, וכך עבר עלי גם ביום השלישי. ביום השלישי בערב בקשתי מחבירי, שהיות שאני הצעיר והחלש מכולם, אולי אפשר להתיר לי לאכול, אבל הם אמרו שתנאי זה הותנה בינינו וא"א לשנות.

ביום רביעי בבוקר, ראיתי אדם אחד הולך לקראתינו, וכשראה אותנו מרחוק רץ בזריזות לתוך ביתו ולקח משם י"ש ומזונות ורץ בחזרה, וניגש אלי, ואמר שרואה עלי שהנני חלש מאד, ואמר בזה"ל: איך זע אז די נשמה שטייט איהם שוין אויפ'ן שפיץ נאז (אני רואה שהנשמה יושבת בקצה אפו), וממש החיה אותי בזה, כי אכלתי כפי התנאי שאם יתנו בלי בקשה נאכל.

שוב נתן גם לשאר החברים לאכול, ואח"כ כשישבנו ספרנו לו כל הדברים שהחלטנו בינינו, וביקש לבוא לביתו לאכול סעודה, ולנוח קצת מן הדרך, וגם ללון שם, אמרנו לו שלא נוכל ללון כי ממחרים אנו להגיע ללובלין עוד לפני שב"ק, והיה עוד מהלך יום אחד רגלי עד ללובלין.

הבעל-הבית הרגיע אותנו, שנוכל לישאר כן בשופי ולעשות את הלילה כאן, ולמחרת, ביום חמישי בבוקר, הוא יקח אותנו ללובלין עם עגלה שלו.

נשארנו שם ללון בלילה. אמנם לרוב צערנו, למחרת בבוקר אמר לנו שהיות שהוא מוטרד

בין אלפי הבאים אל הרה"ק הד"ח מצאנו זי"ע, הגיע פעם איש אחד ובכה והתאונן לפניו שהוא שרוי בצרה גדולה, כי הממשלה לקחה ממנו את הרשות למכירת סחורה, ואבד לגמרי את פרנסתו. ה'דברי חיים' הסתכל עליו, ולא ענה לו כלל על דבר מבוקשו, רק שאלו את שם אביו ושם זקיניו ועוד שמות של אנשי משפחתו, ושלחו לשלום.

האיש יצא מן החדר בפחי נפש, כי הצדיק לא ברכו בשום ברכה, ולא ענה לו כלל על מבוקשו. בביהמ"ד של ה'דברי חיים' ישבו בקביעות חסידים ואנשי מעשה, אשר ברכו את כל היוצא מחדר הרבי, שברכת הצדיק תתקיים עליו, וכמו שרגילים לברך **"איר** זאלט האבן געפוע'ל'ט אלעס גוט'ס", ובתוך כך היו מבקשים מכל א' לנדב סכום כסף לטובת יושבי ביהמ"ד.

כשיצא זה האיש ברכו גם כן אותו בכל טוב, וכדרכם בקשו ממנו מעות, אך הוא אמר להם שאינו מסוגל לתת כי יש לו צער ועגמת נפש, על שלא פעל כלום אצל הרבי, שהרי הרבי לא ברכו בשום ברכה אלא אמר לו שילך לשלום. החסידים ניסו להרגיעו, שאם הרבי אמר לו לילך בודאי פעל לו בזה כל טוב, וכדרכו בקודש כמה וכמה פעמים. אולם לא הצליחו להרגיעו, וישב האיש הזה בביהמ"ד ובכה על צערו.

באותה עת הגיע לשם אחד מחשובי חסידי ותלמידי הרה"ק מצאנו זי"ע, ושמו הרב ר' יצחק רושבער ז"ל, [הוא היה אדם גדל, בכל פעם כשבא לפני הצדיק, כיבדו לישוב] כשראה החסיד את האיש בוכה, שאלו לסיבת הדבר. וסיפר לו האיש כנ"ל שלא פעל אצל הצדיק כלום... ואף הוא ניסה לדבר על לבו שאם הרבי אמר לו לילך בודאי פעל כל טוב, אבל גם מדבריו לא מצא האיש מרגוע לנפשו, וביקש מר' יצחק כי בהכנסו לקודש פנימה, ישתדל עבורו שיקבל רשות ליכנס שנית על דבר מבוקשו.

כשנכנס החסיד הר"ר יצחק, כיבדו הדברי חיים מאד והושיבו על כסא, כרגיל. ואז ביקש ר' יצחק את הדברי חיים עבור האיש הנ"ל, שרוצה ליכנס עוה"פ, ונענה לו הדברי חיים. וכאשר נכנס האיש פנה הדברי חיים אל הר"ר יצחק ואמר לו: אספר לך מעשה, גם האיש הזה יכול לשמוע את המעשה.

~ כתיבה וחתומה טובה ~

ידוע מצדיקים קדמונים שנוהגים לאחל איש לרעהו "א כתיבה וחתומה טובה" ועי"ז זה זוכים לקנות מליץ יושר לרגל ר"ה יום הדין הקרב ובא עבוד כחודש ומקצת, אנו מאחלים כאן לרבות קוראינו החשובים א כתיבה וחתומה טובה, וכל אחד יקפיד לאחל לרעהו כדי לקנות לו מי שליץ יושר בעדו, כי בכל פעם שמאחלים א כתיבה וחתומה טובה איתא קבלה ממרן הבעש"ט הק' זי"ע שזוכים לרכוש מליצי יושר ליום הדין, וכן שכל אחד יברך אף לבני ביתו וצאצאיו ולבקש מהם שיאחלו אף הם לו. והשי"ת יעזרו שהשנה הבעל"ט תהא שנת פותחת דלתות (לכט"ס), תהא שנת פנו דרך (למלך המשיח ומלכנו בראשינו) תהא שנת פיקודין דרשתי תהא שנת פדות דלותינו. השי"ת יעזור שכל תפילותינו יתקבלו לרחמים ולרצון, לשנה הבאה בירושלים עיה"ק תובב"א אמן ואמן.

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

<p>אנא הרבו בתפילה על האשה החשובה מרת אלטע עטיל בת בלומא גיטל תחי לרפוי"ש ואריכות ימים ושנים</p>	<p>מוקדש לעילוי נשמת הרב הקדוש רבי יוסף אוהבין בן רבי מרדכי זצ"ל מחבר הספר "אבן דב"ר" נלב"ע בכ"ט אב, ועצמותיו הקדושות העלו ונטמנו בעיה"ק צפת בשנת תשס"ב זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן</p>	<p>ברכת מזל טוב לידידינו היקר והנעלה, נעים הליכות ומחוייב תבונות, מחוייב אנ"ש, מהונן נפלא להועיל לעדדי צאן קדשים, הרה"ח ר' יצחק מנחם שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכדה בשעתומו"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושיובע שמחות וכט"ס.</p>	<p>ברכת מזל טוב לידידינו היקר והנעלה, נעים הליכות ומחוייב מחוייב אנ"ש, הרה"ח ר' משה ארי' טרעביש שליט"א בארא פארק - ארה"ב לרגל שמחת אירוס הנכד במו"ט בשעתומו"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת ושיובע שמחות וכט"ס נאר מיט א געזונטע אידישע שמחה שטענדיג.</p>	<p>זוכי עולם ויהי צדיק הרה"ק רבי יואל בן הרה"ק רבי הנחיה יו"ט ליפא טייבלום זי"ע בעל "דברי יואל" נסתלק ב"ו אב (תשל"ט) זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל === הנוצח עי' ידידינו הדגול והנעלה, מחוייב ויקריי אנ"ש הרה"ח ר' שמואל ברייל שליט"א אב"י בבארא פארק - ארה"ב זכותו בעל ההילולא תגן עליו ולזעור עד סוף כל הדורות</p>
<p>לעילוי נשמת האשה האהובה החשובה והיקרה, אשת חיל מי ימצא מרת אסתר ע"ה בת זאב ז"ל בלומנטל נפטרה ב"א אב תשע"א ת.נ.צ.ב.ה.</p>	<p>מזל טוב לידידינו הנעלה להרה"ח ר' מרדכי אשלג שליט"א בן כ"ק אדמו"ר מאשגל שליט"א לרגל שמחת אירוס הבן יה"ד שיוכה לרוב נחת וכט"ס.</p>	<p>מזל טוב לידיד בית לעלוב מוקדש לרבוה"ק הרב אביגדור שלום הי"ו לרגל שמחת נישואי הבת עב"ג בשעתומו"צ יה"ד שיוכה לרוב נחת וכט"ס.</p>	<p>מזל טוב לידידינו היקר והנעלה חבר חובביים מחוייבים ומסור למען בית לעלוב הרה"ח ר' אליעזר קורמן שליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד יה"ח שיוכה לרוב נחת וכט"ס.</p>	

לזיכוי הרבים להוצאת העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום ב' בערב